

List pasterski biskupa Bernta Eidsviga na Wielki Post 2014

Drodzy Bracia i Siostry!

W Ewangelii na Środę Popielcową Jezus mówi nam, że nie powinniśmy dawać jałmużny, aby nas za to chwalono, abyśmy nie wykonywali pobożnych czynów po to, aby nas inni widzieli i abyśmy nie modlili się na pokaz. Powinniśmy dawać jałmużnę w ukryciu i wtedy otrzymamy podziękowanie od Ojca Niebieskiego, który widzi w ukryciu. Gdy się modlimy, wejdźmy do naszej izdebki, zamknijmy drzwi i módlmy się do Ojca, który widzi w ukryciu.

Nasza kultura jest często ekshibicjonistyczna i bardzo ważne jest, aby być zauważonym. Bycie widzianym często utożsamiane jest z posiadaniem wartości. Będziemy spełniać i sprzedawać siebie i nasze usługi, będziemy piękni i spełnieni, nasze umiejętności będą prezentowane. Nawet w kontekście kościelnym ważne dla ludzi jest, aby ich dobroć była widoczna, że inni rozpoznają ich i to, co robią.

To jest bardzo ludzkie, i wszyscy potrzebują być widzialni i docenieni. Ale wydaje się, że ta potrzeba w obecnych czasach jest coraz bardziej powszechna. Kiedy wartość człowieka stawiana jest na równi z tym, jak jest on postrzegany w świecie, łatwo jest stracić z oczu to, co w zasadzie daje człowiekowi wartość, a mianowicie, że każdy pojedynczy człowiek jest stworzony i kochany przez Boga. Jesteśmy wyjątkowi i wartościowi w sobie samych, niezależnie od tego, jakie wartości prezentujemy na zewnątrz.

Nasza potrzeba zewnętrznego potwierdzenia musi być zrównoważona innymi potrzebami w nas, a mianowicie potrzebą wewnętrzną pewności bycia kochanym i akceptowanym przez Boga i naszych najbliższych.

Dlatego zachęcam wszystkich, aby podczas tego Wielkiego Postu poświęcili trochę czasu na wewnętrzne przemyślenia, nie skupiając się zbyt na tym, aby zostać zauważonym, nie gonić za byciem widocznym i nagrodzonym brawami. Starajmy się raczej dążyć do odkrycia w nas pełnego miłości Bożego spojrzenia. Otwórzmy nasze oczy na tych wszystkich wokół nas, którzy nie są zauważeni przez świat: ubodzy, nienarodzone dzieci, nielegalni imigranci, ofiary handlu ludźmi, samotna kobieta z sąsiedztwa, chłopiec, z którym nikt nie chce się bawić. Zobaczmy tych, których nie dostrzegamy na co dzień.

Wielki Post wzywa nas do postu, modlitwy i jałmużny. W tym roku chciałbym szczególnie prosić was wszystkich o zjednoczenie się w poście i modlitwie z cierpiącymi siostrami i

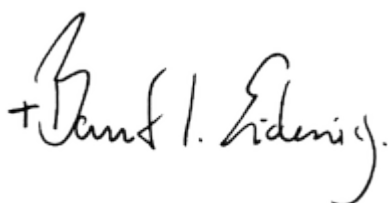
braćmi na Ukrainie. Przywódca Kościoła katolickiego na Ukrainie, największego z Kościołów wschodnich, które są w łączności z Rzymem, prosił wszystkich, aby pościć i modlić się o trwały pokój i sprawiedliwość w tym kraju, i ja usilnie zachęcam wszystkich do wzajemnego postu i modlitwy z naszymi siostrami i braćmi.

Pomimo że okres Wielkiego Postu kładzie nacisk na wyrzeczenia i pokutę, nie jest to czas, aby się smucić. Jest to raczej czas na nowy początek. Doskonale pasuje tu uroczystość Zwiastowania Pańskiego, która przypada 25-go marca, w samym środku Wielkiego Postu. Tego dnia w Kościele powszechnym obchodzimy Dzień Życia, a w tym roku będzie również po raz pierwszy obchodzony w Diecezji Oslo. Jest to dzień dziękczynienia Bogu za życie, za jego piękno i za wszystko, co jest z życiem związane, a przede wszystkim za zdolność człowieka do życia z Bogiem. Chcę zachęcić wszystkich do wzięcia udziału w tym Dniu, aby podziękować za swoje życie, aby modlić się o docenienie wartości życia, i to nie tylko ze względu na to, co jest jego wytworem, i przyczynić się do tego, aby społeczeństwo wspierało życie ludzkie nawet w jego najbardziej niepewnych etapach.

Jak zawsze, chciałbym zachęcić do złożenia ofiary w wielkopostnej akcji Caritas Norge, która w tym roku przeprowadzana jest pod hasłem «Wspólna odpowiedzialność za lepszą przyszłość». Przez ofiarę składaną na Caritas wspomagamy społeczne zaangażowanie Kościoła i możemy być pewni, że te środki trafią tam, gdzie powinny. Ponadto, chciałbym w tym roku wyróżnić organizację Menneskeverd. Jest to chrześcijańska organizacja, która działa w celu ochrony ludzkiego życia od poczęcia do naturalnej śmierci, głównie poprzez edukację i lobbying.

W Diecezji Oslo obchodzimy Rok Rodziny, ze szczególnym uwzględnieniem rodziny jako miejsca przeżywania swojej codziennej wiary. Nie jest to łatwe zadanie pośród codziennych obowiązków, aby znaleźć czas na modlitwę i wyciszenie, ale często wystarczy tylko skierować krótką myśl do Boga, albo podziękować Mu pokrótce za coś, czego doświadczyliśmy. Chciałbym dlatego zaproponować, abyście wszyscy poświęcili codziennie kilka minut na wspólną modlitwę w waszych domach. Pomodlić się przed posiłkiem, odmówić wspólnie modlitwę wieczorną dziękując Bogu za cały dzień, pomodlić się jedną tajemnicą różańca, przeczytać Ewangelię z dnia lub spędzić parę chwil w milczeniu przed zapaloną świecą i obrazkiem świętym lub figurą. Modlitwa wzmacnia rodzinę i wspólnotę. Nie chodzi tutaj o poświęcenie bardzo długiego czasu, ale o to aby czynić to regularnie.

Życzę wam wszystkim błogosławionego czasu Wielkiego Postu. Niech to będzie czas, w którym wnosimy nasze spojrzenia do wewnątrz, aby spotkać się z Bożym spojrzeniem i zobaczyć to, czego nie da się zobaczyć. I nauczmy się nie szukać zewnętrznego uznania.

+ Bishop I. Eide